

Скритата история на стих четиридесети — число единадесет

Числото единадесет

Jeff Pippenger

2026-05-21

Книгата на Йоил е, може би, най-прякото откровение за късния дъжд в Писанията, и Йоил започва, като най-напред посочва четирите поколения на отстъпление, осъществени от лаодикийската Църква на адвентистите от седмия ден. Тези четири поколения на нарастващо опустошение, представени в началните стихове на Йоил, съответстват на четирите нарастващи мерзости в осма глава на Езекиил. Периодът от 1863 до 1888 година представлява първото поколение и то представлява отхвърлянето на основополагащата вест на милеристите, както е представена на пионерските карти от 1843 и 1850 година, представена във втора глава на Авакум, и това символизира завета, както е представен чрез двете плочи на Десетте заповеди.

1888 до 1919 г. представляват поколението, което отхвърли опитността на оправдание чрез вяра, която поражда опитност, представена от църквата във Филадельфия. В първото поколение бунтът беше съсредоточен върху делото на ръководството, представено от Уилям Милър, а във второто поколение от 1888 г. беше въстано против ръководството на Духа на пророчеството. Третото поколение от 1919 г. започна с книгата на Уилям Уорън Прескот, „The Doctrine of Christ“, и завърши с книгата „Questions on Doctrine“ през 1957 г. Това трето поколение беше поколението на компромиса със света, когато адвентизмът търсеше акредитацията на медицинските практики от Американската медицинска асоциация и акредитацията на своите колежи от академичните учени на отстъпническия протестантизъм и римокатолицизма.

В третото поколение образователният съвет от перото на Елън Уайт бе отхвърлен и заменен с лъжливите образователни практики на света, представени чрез образователната философия на Гърция. Гръцкото образование е представено от богинята Атина, която е увековечена в дубликата на храма Партедон в Нашвил, Тенеси.

Истинското образование бе онагледено в Библията чрез училищата на пророците, свързани с пророк Елисей. Въстанието на Макавеите от 167 г. пр. Хр. и нататък до разрушаването на Ерусалим през 70 г. сл. Хр. в голяма степен представляваше протест срещу проникването на гръцкото образование в културата и народа на древната буквална славна земя. Протестът на Макавеите беше въстание срещу гръцкото влияние на всяко равнище, но образователното влияние на Гърция беше толкова всеобхватно в историята и подбудите на макевейските ревнителите, че то не може да бъде отделено от действителността, че гръцкото образование беше може би най-големият фактор, свързан с юдейското отхвърляне на Исус Христос като техен Месия. Написани са книги, които посочват отрицателното влияние на гръцкото

образование върху юдеите и приноса на лъжливото образование за юдейското отхвърляне и разпъване на Христос.

Макавейското въстание съответства на въстанието от 1776 година в съвременната духовна славна земя. Понастоящем в Съединените щати има над 4 000 регистрирани университета, които са изградени върху философията на гръцките и йезуитските образователни практики. Анархията и беззаконието от изминалите повече от десет години могат пряко да бъдат проследени до тъй наречените образователни центрове в Съединените щати, които в продължение на десетилетия са индоктринирали студенти, вече подготвени чрез медийните и развлекателните източници да приемат глобалистките философии, произлизащи от сатанинските философии на периода на Френската революция. Студентите в днешните университети вече са били приучени да приемат начина на живот, представен от Содом и Гомора, преди да влязат в образователните центрове, предназначени да атакуват белите хора, християните и истинската американска история. Гражданин на Съединените щати днес, който желае да разбере постоянната двустепенна система на правосъдие, която изпълнява хвърлянето на правосъдието и истината по улиците, както е посочено в Библията и Духа на пророчеството, трябва да разбере, че настоящите обстоятелства се пораждат от целенасочено замислена атака, която се внушава още от най-ранните години на живота чрез образователна система, създадена да постави човечеството под контрола на елитарни глобалисти — силата на змея!

Съществуват пет основни теми в писанията на Елън Уайт: възпитание, здравна реформа, християнски живот, темата за Великата борба и практическо благочестие. Възпитанието е една от петте основни теми в Духа на пророчеството, а Елън Уайт беше толкова библиейски пророк, колкото и всеки пророк, отбелязан в Божието Слово. Освен всичко друго, това означава, че нейният живот е пример за и на сто четиридесет и четирите хиляди. Преди някой да си помисли, че единствено Христос трябва да бъде наш пример, Павел заявява:

Защото, макар да имате десет хиляди наставници в Христа, пак нямате много бащи; понеже в Христос Исус аз ви родих чрез благовестието. Затова ви умолявам: бъдете подражатели на мене. 1 Коринтяни 4:15, 16.

Като пророк Елън Уайт е пример. Имало е само един случай, когато Елън Уайт е приела ролята на член на настоятелство, и това е било при основаването на колеж, който възприемал принципите на истинското образование, изложени като една от петте основни теми на нейното служение. Този колеж в Мадисън, Тенеси, се намира в пределите на метрополитния район на Нашвил, Тенеси. Тя не само се съгласила да бъде член на учредителното настоятелство на колежа Мадисън от 1904 г. до една година преди смъртта си през 1915 г., но и изиграла решаваща роля при избора на земята, върху която бил основан колежът. Нашвил е центърът на гръцката образователна система, която в историята на Макавеите е помогнала да се възпрепятства приемането на Месията от страна на юдеите, а Макавеите предобразяват отстъпилото протестантство на времената, в които живеем сега. Линията на Макавеите е ясно установена в скритата история на четиридесети стих, представяйки отстъпилото протестантство, което сега вече е напълно индоктринирано със

същите, макар и в съвременна версия, разрушителни плодове на гръцкото образование.

В третото поколение на адвентизма ръководството, което бе отхвърлило Духа на пророчеството през 1888 г., избра да предаде своята образователна система на акредитационната структура на света. Нашвил представлява символичния център както на истинското, така и на лъжливото образование. Пророкът избра същия град, който светът избра, за да увековечи гръцкото образование; защото, за разлика от гръцкото образование, което се основава върху разделянето на истината на изолирани предмети, за да се разруши цялото, истинското образование е основополагащата база на другите четири главни теми на Сестра Уайт: здравната реформа, практическото благочестие, християнският живот и особено темата за Великата борба.

Исус винаги илюстрира края чрез началото, а изпитът в Едемската градина илюстрира изпита, пред който светът сега е изправен. Изпитът в края е същият като всеки библейски изпит, защото Бог никога не се променя. Библейският изпит е тристепенен процес на изпитване, който произвежда две категории, проявени в края на процеса на изпитване. Първият ангел изразява трите стъпки като боязън от Бога, отдаване на слава Нему, защото е настъпил часът на лакмусовото изпитание на съда. Първата стъпка беше заповедта да не се яде от дървото за познаване на доброто и злото. Понеже ѝ липсваше необходимата боязън от Бога, Ева не издържа изпита на дървото и яде от плода, представен като едновременно добър и зъл. Боязънта на Адам от Бога не го възпря да влезе в бунта на дървото, и съдът бе доведен върху тях и двамата, тъй като те проявиха живот без пребъдващото присъствие на Божествеността.

Изпитът на последните дни започва с предупреждение да се вкуси прирастът на знанието, който е разпечатан в откровението на Исус Христос непосредствено преди да приключи изпитателното време на човечеството. Било сред адвентизма, било извън адвентизма, изпитът се основава върху приемането или отхвърлянето на прираста на „знание“, който е разпечатан в нашето време. Този изпит на знанието е представен чрез дървото на изпитанието в градината, което представлява познание или за добро, или за зло. Истинското образование бе установено и символизирано в Нашвил, Тенеси, през 1904 г., а лъжливото образование бе установено и символизирано в Нашвил през 1897 г., след което бе възстановено като постоянна постройка през 1920 г. В живота на пророчицата истинското образование бе увековечено в Нашвил, и лъжливото образование също бе увековечено. След нейната смърт през 1915 г. лъжливото образование бе възстановено във второто и постоянно изграждане на храма Партедон, а истинското образование бе отхвърлено чрез компромис със света от ръководството на лаодикийската Църква на адвентистите от седмия ден.

Прякорът на Нашвил — „Атина на Юга“ — повлия върху избора на сградата като централен елемент на Стогодишното изложение от 1897 г. Редица сгради на изложението бяха основани на древни оригинали. Парфенонът обаче беше единствената, която представляваше точно възпроизвеждане. Днешният Нашвил, Тенеси, е прочут със своята музика, но преди да съществува музеят на Джони Кеш, Нашвил беше известен със своето

образование, а не с пеенето.

Още към 50-те години на XIX век Нешвил вече си бе спечелил прозвището „Атина на Юга“, тъй като бе основал множество висши учебни заведения; той бе и първият южен американски град, който създаде система за обществено образование. До края на века в Нешвил отвориха врати Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University и Vanderbilt University. По онова време Нешвил бе известен като един от най-изисканите и образовани градове на Юга, изпълнен с богатство и култура.

Тайната на беззаконието в боговдъхновеното Слово е едновременно и съществително, и глагол. Вдъхновението посочва Сатана и папата, когото сестра Уайт нарича „дясната ръка“ на Сатана, като тайната на беззаконието. Но „тайната на беззаконието“ описва също и сливането на истина и заблуда. Четирите поколения на отстъпление в Йоил съответстват на четирите нарастващи мерзости в осма глава на Езекиил. Тези двама свидетели съответстват на първите четири църкви от Откровение, а третата църква е представена от компромиса на Константин, при който християнството се съчетава с езическото. Тези първи четири църкви съответстват на историята на древния Израил, която символизира историята на съвременния Израил.

В третото поколение на древния Израил израилевите царе сключваха съюзи с другите народи — народи, с които Божият народ никога не трябваше да влиза в съюз. Паралелът между древния буквален Израил и християнската църква, както е представен в книгата Откровение, е пророческа тема, ясно изложена в изследването, озаглавено „Таблиците на Авакум“. Йоил съотнася четвъртото и последно поколение, което е „отсечено“ от това да бъде Божият избран заветен народ, с двадесет и петте старейшини, които се покланят на слънцето в четирите нарастващи мерзости на Езекиил. Това четвърто поколение, при което лаодикийският адвентизъм от седмия ден е отсечен, докато се покланя на слънцето при неделния закон, се съотнася с четвъртата църква — Тиатир, — която символизира господството на папството било през 538 година, било при скоро идващия неделен закон. Третата църква, Пергам, представлява „компромис“, било древният Израил, съюзяващ се с езически царства, било Константин, съчетаващ езическото с християнството, и тези двама свидетели се обръщат към третото поколение на земния звяр от Откровение тринадесета глава.

Четирите поколения на Съединените щати, които между другите истини бяха предобразени от Египет по време на робството от 400/430 години, завършило с удавянето на фараона във водите на Червеното море. Тези води отбелязаха края на народа, който трябваше да бъде съден, когато Бог извърши избавление за древния Израил чрез пророка Моисей. Съединените щати са съдени в периода от време, когато съдът завършва върху Божията църква, затова трябва да се отбележи, че водата, която сложи край на живота на фараона, бе докарана върху фараона чрез освобождаването на източния вятър, който бе държал водите на мястото им, докато Бог избавяше Своя избран народ. Източният вятър е третото горко, което поразява неделния закон, когато настъпи земетресението от Откровение единадесета.

Поколението, което предшества четвъртото и последно поколение на земния звяр, се изпълнява и върху Републиканския, и върху Протестантския рог. Компромисът на Републиканския рог, осъществен в неговото трето поколение, настъпи в периода около Първата световна война и беляза предаването от страна на Съединените щати на тяхната икономическа структура на глобалистите от Федералния резерв. В същия този период лаодикийският адвентизъм от седмия ден се стремеше неговото медицинско и образователно дело да бъде „акредитирано“ според стандартите на светското образование и медицина. Като глагол „тайната на беззаконието“ представя компромиса на Константин и на царете на древния Израил със силите на света. Думата, употребена от Вдъхновението, за да опише компромиса, е „амалгамация“, определена в речника от времето на Елън Уайт така: „да се смеси или съедини в амалгама; да се слее“. Дървото за познаване на доброто и злото е дървото на амалгамацията, дървото на компромиса. „Последният велик конфликт“ е кризата на неделния закон, а подготовката на Сатана за тази криза е „тайната на беззаконието“, която смесва човешката мъдрост с Божественото откровение.

„Сатана усърдно крои своите планове за последния могъщ конфликт, когато всички ще вземат страна....“

„Слушайте гласовете, отбележете силите, които надделяват в света. Има ли някакъв глас на молитва? Виждате ли някакъв знак, че Бог е признат? Има свещеници, множество от тях; но те тъпчат с краката си закона на Йехова. Дрехите им са опетнени с кръвта на души. Множества принасят жертви на демони. Погледнете, вие, които се колебаете между послушание и непослушание. Погледнете с въображението си огромните множества, които се покланят при олтара на Сатана. Слушайте музиката, езика, наречен висше образование. Но какво заявява Бог за него? — Тайната на беззаконието.“
Pamphlets, 004, 11.

В последния конфликт, когато „всички ще вземат страна“, изпитът на Едемската градина се повтаря. Изпитът, който в началото бе ограничен до едно дърво в средата на една градина, се повтаря в края в целия свят. Делото на Сатана в подготовка за последната битка е „тайната на беззаконието“, която е определена като „висше образование“! Символът на „висшето образование“ в земята на звяра от земята се намира в Нешвил, Тенеси, „Атина на Юга“, където се намира храмът Партенон, в противоположност на истинското образование, някога представено в Нешвил от Мадисън Колидж. Следното изявление от вдъхновението е приведено в неговата цялост в края на тази статия, но няколко момента следва да бъдат разгледани на този етап.

„Всички се нуждаят от мъдрост, за да изследват внимателно тайната на беззаконието, която заема толкова голямо място в завършека на историята на тази земя....“

„Няма среден път към възстановения Рай. Вестта, дадена на човека за тези последни дни, не бива да се смесва с човешки измислици....“

„Онези, които Бог е възвисил на високи длъжности на доверие, могат да се отвърнат от светлината на небето към човешката мъдрост.... Всички, които желаят да притежават

характер, който би ги направил съработници на Бога и да получат Божието одобрение, трябва да се отделят от Божиите врагове и да поддържат истината, която Христос даде на Йоан, за да я предаде на света.“ Manuscript Releases, том 18, 30–36.

„Всички“, които се нуждаят от „мъдрост“, представляват всички, които биват въведени в изпитателен процес, който в крайна сметка произвежда две групи поклонници. „Мъдрите“ са онези, които си осигуряват необходимата „мъдрост“. Изпитателният процес започва, когато откровението на Исус Христос бъде разпечатано, непосредствено преди приключването на човешкото изпитателно време. Това разпечатване поставя начало на „увеличаване на знанието“. Онези, които са изправени пред изпита, свързан с откровението на Исус Христос, ще си осигурят „маслото“ на пророческото познание, предназначено да направлява, подготвя и освещава преди настъпването на източния вятър при неделния закон. „Дървото за познаване на доброто и злото“ е символът на фалшивия Хляб от Небето, който трябва да бъде изяден или отхвърлен.

В Галилея, в синагогата на Капернаум, Исус изгуби при един случай повече последователи, отколкото по което и да било друго време в Своето служение. Там изпитът беше дали пророческите думи на Христос са буквални или духовни, и онези, които не издържаха изпита, се провалиха — защото бяха забравили, че човек трябва да живее с всяко слово, което излиза от Божиите уста. Христос беше заявил ясно, че Той е Хлябът, слязъл от небето, а онези, които не издържаха изпита, бяха смесили Истината с човешка мъдрост, представена от гърците.

Преди Ева да започне падението в градината, Христос бе наставил и Адам, и Ева да не ядат от плода на дървото за познаване на доброто и злото. Първата от трите стъпки на вечното благовестие е страхът от Бога.

„Нека умът обхване величествените истини на откровението и никога няма да се задоволи да употребява силите си върху лекомислени теми; той с отвращение ще се отвърне от безстойностната литература и празните развлечения, които покваряват младежта днес. Онези, които са общували с поетите и мъдреците на Библията и чиито души са били разтърсени от славните дела на героите на вярата, ще излязат от тези богати полета на мисълта далеч по-чисти по сърце и по-възвишени по ум, отколкото ако бяха заети с изучаването на най-прославените светски автори или със съзерцаването и прославянето на подвизите на фараоните, иродите и цезарите на света.“

„Силите на младежта в по-голямата си част дремят, защото тя не прави страха от Бога начало на мъдростта. Господ даде на Даниил мъдрост и знание, защото той не би допуснал да бъде повлиян от каквато и да било сила, която би се намесила в неговите религиозни принципи. Причината, поради която имаме толкова малко мъже на ум, на устойчивост и на здрава стойност, е, че те мислят да намерят величие, като се откъсват от Небето.“ Messages to Young People, 255, 256.

Ева изгуби своя „страх от Бога“. Тя трябваше да трепери пред Божиите думи, което е отличителна черта на сто четиридесет и четирите хиляди. Страхът от Бога е първото от

трите изпитания и започва, когато пророческото Слово бъде разпечатано, като в крайна сметка произвежда една категория мъдри и една категория неразумни. Началото за онези, на които е отредено да бъдат мъдри, е да треперят пред Божието Слово. Ева не направи това и когато се изправи пред втората стъпка от процеса на изпитване, тя не беше способна да въздаде слава на Бога, а след това се изправи пред часа на съда, където прояви голотата на Лаодикия.

„Всички, които желаят да усъвършенстват християнски характер, трябва да носят Христовото иго. Ако искат да седят заедно в небесни места в Христос Исус, те трябва да се учат от Него, докато са на тази земя. Христос не угаждаше на Себе Си. Целият Му живот беше развитие на чисто, безкористно благодеяние. Той прие човешко естество, за да покаже на падналия свят, на Сатана и неговата синагога, на небесната вселена, на непадналите светове, че човешкото естество, съединено с Неговото божествено естество, може да стане напълно послушно на Божия закон. Всички трябва да се запитат: „Какво трябва да сторя, за да се спася?“ Бог изисква смирени, съкрушени сърца, които треперят пред Неговото слово. Само от божествения олтар можем да получим небесния светилник, който, щом бъде приет, ще ни даде пълна представа за нашата неспособност и ще ни открие достойнството и славата на Христос. Когато това бъде видяно, Бог ни поставя под ръководството на Светия Дух, и Той ще ни води във всяка истина.“ Bible Echo, 20 юли 1896 г.

Смесването на истина и заблуда е дело на Сатана, което се отъждествява с тайната на беззаконието. Компромисът на цялото човечество в последните движения на изследователния съд е увековечен в храма Партенон в Нашвил, Тенеси.

„Не е мъдро да изпращаме нашите младежи в университети, където посвещават времето си на придобиване на познания по гръцки и латински, докато умовете и сърцата им се изпълват с възгледите на безбожните автори, които изучават, за да овладеят тези езици. Те придобиват познание, което съвсем не е необходимо, нито е в съгласие с уроците на великия Учител. Обикновено онези, които са били образовани по този начин, имат високо самомнение. Те мислят, че са достигнали върха на висшето образование, и се държат горделиво, сякаш вече не са учаци се. Те са похабени за служба на Бога. Времето, средствата и трудът, които мнозина са изразходвали за придобиване на сравнително безполезно образование, е трябвало да бъдат употребени за придобиване на образование, което да ги направи всестранно развити мъже и жени, пригодени за практическия живот. Такова образование би имало за тях най-висока стойност.

„Какво отнасят със себе си учениците, когато напускат нашите училища? Къде отиват? Какво ще вършат? Имат ли знанието, което ще им даде възможност да учат други? Образовани ли са, за да бъдат мъдри бащи и майки? Могат ли да застанат начело на семейство като мъдри наставници? В своя домашен живот могат ли така да наставляват децата си, че техният дом да бъде семейство, на което Бог може да гледа с благоволение, защото е символ на семейството на небето? Получили ли са единственото образование, което наистина може да бъде наречено „висше образование“?“

„Какво е висше образование? Никое образование не може да се нарече висше, освен ако не носи подобие на небето, освен ако не води младите мъже и младите жени към това да бъдат христоподобни и не ги подготвя да застанат начело на своите семейства на мястото на Бога. Ако по време на училищния си живот един млад мъж не е успял да придобие познание по гръцки и латински език и за възгледите, съдържащи се в произведенията на безбожни автори, той не е претърпял голяма загуба. Ако Исус Христос бе счел този вид образование за съществен, не би ли го дал на Своите ученици, които Той обучаваше да вършат най-великото дело, поверявано някога на смъртни — да Го представят в света? Но вместо това Той положи в ръцете им свещената истина, за да бъде дадена на света в нейната простота.

„Има времена, когато са нужни учени по гръцки и латински. Някои трябва да изучават тези езици. Това е добре. Но не всички, и не мнозина, трябва да ги изучават. Онези, които мислят, че познаването на гръцки и латински е съществено за едно по-висше образование, не могат да виждат надалеч. Нито пък познаването на тайните на онова, което светските човеци наричат наука, е необходимо за влизане в Божието царство. Сатана е този, който изпълва ума със софистика и предание, които изключват истинското висше образование и които ще загинат заедно с учащия се.

„Онези, които са получили лъжливо образование, не гледат към небето. Те не могат да видят Онзи, Който е истинската Светлина, „която осветява всеки човек, идващ на света“. Те гледат на вечните реалности като на призраци, наричайки атома свят, а света — атом. За мнозина, които са получили тъй нареченото висше образование, Бог заявява: „Ти си претеглен на везните и си намерен недостатъчен“ — недостатъчен в познанието на практическите дела, недостатъчен в познанието как да се използва времето по най-добрия начин, недостатъчен в познанието как да се трудиш за Исус.“ Review and Herald, August 17, 1897.

Предупреждението чрез огнените кълба на Нашвил не засяга произволен град; то е пряк съд, докаран върху адвентистите от седмия ден, Съединените щати и света. Огнените кълба на Нашвил представляват различни характеристики за различните категории на адвентизма, звяра от земята и света. Огнените кълба на Нашвил са Божият съд над лъжливото образование, символизирано от дървото за познаване на доброто и злото.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Чрез разнообразие от образи Господ Исус представи на Йоан нечестивия характер и съблазнителното влияние на онези, които са се отличили с преследването на Божия народ. Всички се нуждаят от мъдрост, за да изследват внимателно тайната на беззаконието, която заема тъй голямо място в завършека на историята на тази земя. Божието представяне на отвратителните дела на жителите на управляващите световни сили, които се обвързват в тайни общества и съюзи, без да почитат Божия закон, трябва да даде възможност на народа, който има светлината на истината, да се пази чист от всички тези злини. Все повече и повече всички лъжерелигиозни хора по света ще проявяват злодеянията си; защото има само две страни — онези, които пазят Божиите заповеди, и онези, които воюват против Божия свят закон....“

„Враждата между потомството на жената и змията е ясно определена от Господа. „И ще поставя вражда между тебе и жената, и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата.“ „А на Адам рече: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, казвайки: Да не ядеш от него; проклета да е земята поради тебе; със скръб ще се храниш от нея през всичките дни на живота си; тръни и бодили ще ти ражда тя; и ще ядеш полската трева; с пот на лицето си ще ядеш хляб, докле се върнеш в земята; защото от нея си взет: понеже пръст си, и в пръстта ще се върнеш.“

„Като следваше собствения си път, като постъпваше в съгласие с изкушенията на Сатана и в противоречие с познатата Божия воля, човек напразно се опита да се възвиси и да благослови себе си. Така той придоби опитно познание за непокорството към Божиите заповеди. Така той позна доброто и злото; така изгуби своята вяност и преданост към Бога и отвори шлюзовете на злото и страданието за цялото човешко семейство. Колко мнозина днес правят същия опит! Кога човек ще научи, че единственото средство за неговата безопасност е чрез пълно доверие в едно „тъй казва Господ“?“

„Сатана се стреми да наложи свои собствени измислици върху Божиите чедата чрез човешки методи. Той се стреми да бъде приет като Бог, дори да бъде поставен над Бога.“

„Като променя съботата на първия ден от седмицата, той подтиква хората да не вярват на Божиите изявления и така да гледат на собствените си пътища и планове така, че те да им се струват извънмерно мъдри в собствените им очи и в извратената им преценка. Чрез човешка политика той подтиква хората да считат изрично изявените Божии заповеди за имащи по-малка сила от човешкото предание и да считат за нещо маловажно отклонението от този закон, който винаги е свят, праведен и добър. Той вижда, че като по този начин възпрепятства човешките оръдия да ходят като послушни чедата в съгласие с Бога, може да осуети извършването на Божието дело в нашия свят.

„Но сатанинските кроежи с човешки оръдия, които стоят на отговорни постове, трябва да бъдат също тъй много отбягвани и застрашават също тъй много сега, след като опитът на греха е бил направен, както беше в случая с нашите прародители. Получих наставление да кажа, че мъжете, поставени на отговорни места в Божието дело, са надценили своето право да управляват други. Положението, което един човек заема, не изменя неговия характер. Някои сякаш са чувствали, че трябва те да замислят за църквите и за санаториумите и че не бива да се поставя под въпрос тяхната преценка. Нека се учат от Исус на всяка стъпка. Той трябва да бъде върховният авторитет за всеки човек.“

„Онзи, Който често е бил наш Наставник, казва: „Колко трудно е за човека да ходи смирено с Бога си, в съкрушен дух да приема Божия път и да отхвърля предложенията на Сатана, които сякаш предлагат големи светски предимства.“ Влиянието на това човек да следва своя собствен път, вместо твърдо да стои върху здравата основа, която единствено Бог е положил, се е повтаряло отново и отново. Отказът да се ходи в правите пътища, които Бог е посочил, ще ги доведе до объркване и няма да научи на мъдрост други, които имат същото изпитание и същата проба. Кога човек ще научи, че Бог е Бог,

а не човек, та да се променя?“

„Някои, които са се отклонили от правия път, са в непрестанна трескава жажда да поемат отговорности, които Бог не е възложил върху тях. Бог призовава всеки служител и всеки лекар да запазват простотата на истината. Божият Син, Който е открит както в Стария, така и в Новия Завет, е Спасителят на нашия свят днес. От Него всеки медицински мисионер трябва да получи своето обучение. Ако не се отдели от княза на въздушната власт, той ще подвежда души, които му имат доверие. Нека всички се пазят от хора, които са така образовани и възвисени, че техните планове не могат да бъдат разбрани от обикновените хора.“

„Коварствата на греха надхвърлят всяко безкрайно понятие. Всяко бедствие, всяко страдание и смърт са свидетелство не само за силата на злото, но и за истинността на живия Бог. След като е познал истината, словото на живия Бог, което пребъдва довека и което чрез послушание дава живот, слабостта на човека да се съобрази с изобретателността на Сатана е крайно чудновата. Всички, които са научени от Бога, признават Христос за Негов Син. Всички, които не вярват на познатите изявления на Бога, показват колко привлекателен е грехът и не действат на страната на живота и безсмъртието, които се изявяват чрез съвършеното освещение чрез истината. Ако не настъпи промяна в характера, в думите и в духа, души ще бъдат изгубени.“

„Няма среден път към възстановения Рай. Вестта, дадена на човека за тези последни дни, не трябва да се смесва с човешки измислици. Не бива да се облягаме на политиката на светските юристи. Трябва да бъдем смирени мъже на молитва, а не да постъпваме като онези, които са заслепени от сатанинските оръдия.“

„Мнозина имат вяра, но не вяра, която действа чрез любов и очисти душата. Спасителната вяра не е просто голо вярване в истината. „И бесовете вярват и треперят.“ Вдъхновението на Божия Дух дава на човеците вяра, която е подтикваща сила, оформяща характера и водеща човека по-високо от чисто формалните действия. Думите, постъпките и духът трябва да свидетелстват за факта, че сме последователи на Христос.“

„Най-голямата светлина и благословение, с които Бог е дарил, не са гаранция срещу престъпление и отстъпление в тези последни дни. Онези, които Бог е възвисил на високи постове на доверие, могат да се отвърнат от небесната светлина към човешката мъдрост. Тогава тяхната светлина ще стане тъмнина, дарбите им, поверени им от Бога — примка, а характерът им — оскърбление за Бога. С Бога не може да се подиграва никой. Отстъплението от Него е било и винаги ще бъде последвано от своите сигурни последствия. Вършенето на дела, които не са угодни на Бога, ако не бъдат решително изповядани и оставени, вместо да се търси оправдаването им, ще води злосторника стъпка по стъпка в измама, докато бъдат извършени безнаказано множество грехове. Всички, които желаят да притежават характер, който да ги направи съработници на Бога и да получат Божието одобрение, трябва да се отделят от Божиите врагове и да държат истината, която Христос даде на Йоан, за да я даде на света.“ Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

